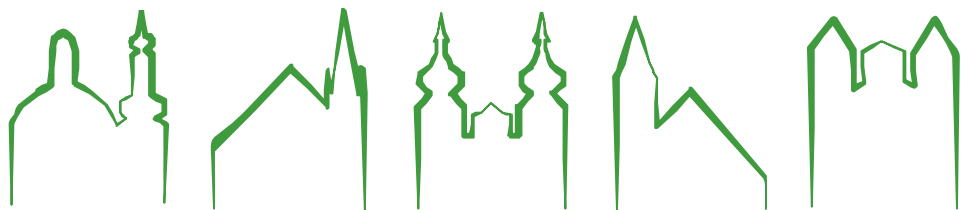

Život farností Znojma

listopad
2017

9

Ročník XXVII | Cena 7 Kč

Setkání prvokomunikantů v Brně na Petrově

Děti, které letos poprvé přistoupily k prvnímu svatému přijímání, byly 29. září pozvány otcem biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem na setkání s ním do Brna do katedrály. A tak i z našich farností se vydala skupinka dětí společně s katechetkami do Brna. Na setkání jsme se všichni moc těšili. Byla to taková hezká příležitost se také setkat i s kamarády, se kterými jsme na přípravu chodili. Brzy ráno jsme vyrazili autobusem do Brna. Po cestě na Petrov jsme narazili v nákupním centru Vaňkova, přes které vede cesta do města, na brněnského draka, který si tam hezky odpočíval ve fontáně. A protože nás to zaujalo, tak nám hned paní katechetky povyprávěly o drakovi příběh a proč visí brněnský drak v Brně na radnici. A protože jsme měli ještě chvilku čas, tak jsme se šli na toho draka na brněnskou radnici podívat. Ani nám nevadilo, že vypadá spíš jako krokodýl, a tak jsme se tam u něho na památku vyfotili.

A konečně jsme došli na Petrov ke katedrále. Tam už nás hezky přivítali, dostali jsme každý žlutý náramek, aby nás pustili všude, kde byl pro nás nachystaný program. Hned při vstupu do katedrály jsme vyráběli pro otce biskupa dárek. Byla to obrovská monstrance a každý z nás tam obkreslil pro otce biskupa svoji ruku a napsal mu tam třeba i nějaký pozdrav, či nakreslil obrázek a své jméno. Páni, z rukou dětí, které byly na Petrově, z toho vznikla obrovská monstrance. Vždyť nás tam bylo celkem 400. Kdo ještě chtěl, mohl jít i ke zpovědi, a pak už jsme jen celí natěšení čekali, až začne mše svatá a přijde pan biskup. Po mši svaté pro nás

Barevná monstrance vytvořená dětmi, které letos přistoupily k prvnímu sv. přijímání, při společném setkání v Brně na Petrově | foto p. Kobza

byl připravený bohatý a krásný program. Na některých místech nás přivítaly skutečné "živé postavy" svatých, a tak jsme se setkali např. se sv. Václavem, sv. Ludmilou, sv. Barborou, sv. Felicitou, sv. Petrem, sv. Martou. Pekli jsme hostie, vyšli jsme na věže katedrály, prohlédli si klebníci, hledali v katakombách tajemství prvních křesťanů, navštívili kapucínskou hrobku, kde byla ukryta důležitá zpráva a také zazpívali se schólou a Ludkem Strašákem. Bylo toho tolik, že jsme ani vše nemohli stihnout.

Posilnění obědovou svačinou jsme se opět všichni sešli v katedrále, abychom společně položili několik zvědavých otázek otci biskupovi, na které nám sám radostně odpovídal, a předali mu vytvořený dar – krásnou monstranci jako pa-

mátku na tento den. Ujistil nás, že ji bude mít umístěnou ve své biskupské kapli a za každého z nás se bude modlit. Vrcholem tohoto krásného dne byla adorace, při které jsme se společně modlili s otcem biskupem a děkovali Bohu za dar eucharistie a za všechno, co nám Bůh dává. Povzbuzení tímto krásným setkáním s Bohem a závěrečným požehnáním jsme se vydali zpátky do svých domovů. Den tak rychle utekl, až nám to připadalo krátké. Ani se nám nechtělo věřit, že je konec a jedeme domů. Co si ale odvážíme je, že v našem životě máme vše prožívat "společně s Ježíšem"! Však celé toto setkání také tak probíhalo. Děkujeme otci biskupovi a všem katechetům z Brna za toto krásné setkání!

Marcela Muzikářová

Z OBSAHU:

- Svatováclavská vycházka do Dyje 3
- První část rozhovoru o výuce náboženství ve Znojmě 4

Čtyři manželky

Mesiac november v mojej mysli, tak ako u mnohých z nás, evokuje dušičkový čas. Mám rada tých prvých osem dní, kedy chodíme na cintorín modliť sa za duše v očistci. Sú to pre mňa priam romantické chvíle - prechádzať sa po rozžiarenom cintoríne a modliť sa pri množstve malých svetielok, ktoré svojím pokojným blikotajúcim tancom prenášajú človeka do iných sfér - k spomienkam na tých, ktorí nás predišli do večnosti a k meditácii nad životom a jeho zmyslom.

Zomrelí nás môžu učiť, lepšie rozumieť životu a tomu čo je v živote podstatné.

Moja neveriaca priateľka raz náhodne kráčajúc popri cintoríne bezmyšlienkovite zblúdila až k hrobu pri ktorom stál smútočný sprievod lúčiaci sa pri rakve so svojím zomrelým. V mysli sa jej začali vynárať otázky o zmysle života. O tom, či takto má život človeka končiť, či toto je naozaj všetko. Táto „náhodná“ príhoda s pohrebom cudzieho človeka ju hlboko zasiahla a bola počiatčným impulzom jej obrátenia.

Raz som čítala príbeh o štyroch manželkách od Bruna Ferrera. Hovorí sa v ňom o jednom indickom kráľovi, ktorý mal štyri manželky. Najviac miloval štvrtú ženu. Obliekal ju do drahých šiat a staral sa o ňu ako najlepšie vedel. Vždy dostávala to najlepšie.

Svoju tretiu ženu tiež veľmi ľúbil a vždy sa ňou chválil pred inými kráľmi, hoci sa bál, že ho jedného dňa opustí a uprednostní niekoho iného.

Rád mal aj svoju druhú ženu. Jej sa mohol so všetkým zdôveriť, pretože vždy k nemu bola milá, pozorná, trpezlivá. Zakaždým keď mal problémy, sa jej zveril a ona bola jeho oporou v ťažkých chvíľach.

Prvá kráľova žena bola verná partnerka a významne prispela k zveladeniu kráľovho bohatstva. Kráľ ju však nemal veľmi rád, málokedy si ju všimol, hoci ona mu prejavovala vrúcnu a oddanú lásku.

Jedného dňa kráľ ochorel. Bola to nevyliciteľná choroba. Kráľ pochopil, že na zemi mu neostáva veľa času. Premýšľal o svojom živote a keďže na druhej strane nechcel byť sám, rozhodol sa, že so sebou zoberie aj svoje ženy.

Mám štyri ženy, rozmýšľal, keď zomriem, určite nebudem sám. No potreboval, aby ženy s jeho plánom súhlasili.

Zavolať svoju štvrtú ženu a povedal jej: „Teba som miloval najviac zo všetkých. Obliekal som ťa do najkrajších šiat a staral sa o teba celý život. Teraz odchádzam. Chceš ísť so mnou?“ Žena odvrkla: „Nikdy! Čo ti to zišlo na um?“ Otočila sa mu chrbtom a bez rozlúčky odišla. Jej odpoveď sa ako ostrý nôž zaryla do kráľovho srdca. Ale ešte mal nádej.

Pozval svoju tretiu ženu a povedal jej: „Miloval som ťa celý život. Teraz zomieram, chceš ísť so mnou?“ Ale aj ona ho odbila: „Nechcem! Život je príliš krásny. Keď zomrieš znovu sa vydám.“ Kráľovo srdce sa zachvelo, ale všetko ešte nebolo stratené, veď mal aj druhú ženu, ktorá vždy bola pri ňom, keď potreboval pomoc a útechu. Povedal jej: „Keď som potreboval pomoc, zakaždým som sa obrátil na teba a ty si v ťažkých chvíľach vždy stála pri mne. Teraz umieram, pôjdeš aspoň ty so mnou?“ No ani ona nevyplnila jeho želanie. „Lutujem,“ povedala, „ale tentoraz ti nemôžem pomôcť. Jediné, čo pre teba môžem urobiť, je to, že ťa pochovám.“

Kráľ zbledol od veľkej bolesti, ktorú v ňom vyvolalo sklamanie. No skôr ako vydý-

chol, začul hlas: „Ja ťa budem nasledovať všade, kamkoľvek pôjdeš.“ Kráľ z posledných síl zdvihol hlavu a ledva spoznal svoju prvú ženu. Bola veľmi chudá, v roztrhaných handrách, pretože sa o ňu nestaral. Kráľ s ľútosťou a plačom povedal: „Mal som sa o teba viac starať a chrániť ťa, pretože ty jediná si mi dala šancu.“

Každý z nás má vo svojom živote štyri manželky.

Štvrtá žena je naše telo, ktoré nás opustí, keď zomrieme, hoci sme sa oň toľko starali a skrášľovali ho.

Tretia žena je všetko to, čo vlastníme, naše spoločenské postavenie a materiálne hodnoty. Keď zomrieme, všetko zostane iným.

Druhá žena je naša rodina a naši priatelia. Nech boli s nami akokoľvek dlho, môžu pre nás urobiť len to, že nás odprevadia do hrobu.

Prvá žena je naša duša, ktorá je často zanedbaná pre posadnutosť za bohatstvom, výhody a slávu tohto sveta. Jediné duša nám bude robiť spoločnosť, kamkoľvek pôjdeme. Od našej starostlivosti o ňu závisí, aký bude náš odchod z tohto sveta, či bude odchodom do večnej radosti.

Tento príbeh rozpráva o tom istom čo Žalm 49 - z toho všetkého, čo človek vlastní na tejto zemi, si vezme so sebou, len úprimnú snahu o budovanie vzťahu lásky s Bohom a ľuďmi.

Prajem nám všetkým, aby sa nám darilo hľadať a nachádzať skutočný zmysel každej minúty nášho života, skutočný zmysel toho, pre čo sa oplatí žiť a obetovať.

Sr. Timotea Drančáková, CSSS

DUHA
2017-2018

KATOLICKÝ ČASOPIS
PRO DĚTI,
KTERÉ SE RÁDY PTAJÍ,
A PRO DOSPĚLÉ,
KTERÍ SE NEBOJÍ OTÁZEK

DĚKUJEME VŠEM
PŘEDPLATITELŮM

Fotografie © elen17

Předplatné na školní rok 1 20 čísel včetně adventního kalendáře 1 378 Kč | Objednávky: Soukenická 161, Písek
tel. 731 402 878 | redakceduhy@gmail.com | www.mojeduha.cz

Breviář na webu a v mobilních zařízeních – nová vylepšení

Modlíte se někdy Denní modlitbu církve (tzv. breviář) a nemůžete s sebou nosit knihu breviáře, je pro vás těžké se v breviáři orientovat nebo jste k této modlitbě neměli dosud odvalu? Potom je pro vás určen projekt online Liturgie hodin, který je dostupný na webu na adrese <http://breviar.cz/> a jako mobilní aplikace pod názvem **Breviář** v AppStore a Google Play. K dispozici jsou plné texty Denní modlitby církve a propria, tedy kalendáře a vlastní texty, v češtině pro 4 řeholní rodiny (premonstráti, kapucíni, salesiáni, františkáni).

Svatováclavská vycházka do Dyje

Slunečné svatováclavské odpoledne vylákal mnoho lidí ven, užít si posledních krásných dní babího léta. Více než šedesát z nich se vydalo na vycházku nebo výlet do Dyje ke kostelu Bičovaného Spasitele a sv. Jana Nepomuckého. Akci pořádala v rámci cyklu vycházek pro veřejnost Nadace pro obnovu církevních památek děkanství znojemského.

Dominanta obce, monumentální stavba poutního kostela, je jednou z cenných památek Znojma a okolí, které dodnes upomínají na bývalou slávu a moc kláštera v Louce. V poklidné vsi s kdysi poetickým názvem Milfron stával již odedávna špitál pro staré a nemocné členy louckého kon-

ventu, který po přestavbě sloužil také jako letní klášterní rezidence. V její blízkosti byl na návrší nad řekou Dyjí, na místě staršího kostela, vybudován v letech 1769 – 1775 chrám zasvěcený Bičovanému Spasiteli. Početné davy poutníků tenkrát přicházely poklonit se zázračné sošce. Stavitelé chrámu, loučtí premonstráti v čele s opatem Gregorem Lambeckem, stavbu i její interiér pojali velkoryse. Měli k tomu prostředky a především také styky s nejuznávanějšími umělci své doby. Ke stavbě chrámu pozvali vídeňského stavitele Franze Kerdla. Fresky na stropě presbytáře a třech klenebních polích jednodolní stavby i některé oltářní obrazy jsou dílem Franze Antona Maulbertsche, geniálního mistra kompozice, barevného provedení a práce se světlem. Právě tento umělecký klenot byl hlavní příčinou toho, že kostel, odsouzený za dob minulého režimu k zapomnění a svého času i k demolicí, se nakonec dočkal zasloužené pozornosti a tolik potřebné údržby a restaurování. Po dlouhých desetiletích stavebních oprav se zdá, že již brzy budeme svědky jejich dokončení a kostel se po letech zaskví v plné kráse.

Odborný výklad k freskové výzdobě byl hlavním tématem pořádané prohlídky. Ujala se ho kunsthistorička PhDr. Radka Nokkala Miltová, kterou na závěr doplnili také PhDr. Jiří Kacetl a PhDr. Jan Kozdas. Ten také prozradil, že během vlekoucích se oprav kostela v Dyji prožil celou svou profesní kariéru. Paní kunsthistorička velmi poutavě a pro laiky srozumitelnou formou objasnila ideový záměr tvůrce a jednotlivé scény. Ostatně od samotného Maulbertsche se dochovalo písemné vysvětlení výjevů na malbách, kterými jsou velkolepé scény Alegorie Spasení, Alegorie Církve, Klanění pastýřů a Ecce Homo. Kromě ústředních motivů na nás shlíží řada biblických postav a velmi pravděpodobně i tvář opata Lambecka. Vše

nasvědčuje tomu, že podle dobového zvyku, navzdory oficiálnímu zákazu, propůjčil svou tvář sv. Řehoři. Opat měl sice ze svého místa výborný rozhled, avšak díky tomu byl nucen sledovat mnohé události, které by jistě raději neviděl.

Milfronský kostel sdílel osudy obyvatel pohraniční obce a nejednou prožíval těžké časy. Zrušení louckého kláštera v červenci 1784, bezuzdné plenění napoleonských vojáků, dvě světové války, odsun německého obyvatelstva a nakonec totalitní vládu komunistů. Jeho záchrana působí téměř jako zázrak. Možná další z těch připisovaných uctívaně sošce Spasitele.

Podle plánů současného správce, kterým je řád redemptoristů z nedalekých Tasovic, by kostel po dokončení náročných oprav měl sloužit jak církevním, tak i kulturním účelům. Zájemci se mohou těšit na komentované prohlídky, také na koncerty a další akce, na kterých se pod pohádkově krásnou kloubou budou opět setkávat lidé. Svými modlitbami, písněmi, přánami, starostmi i radostmi přinesou do kostela po letech nový život. I v současné době je možné každý týden navštívit mši svatou, která se pravidelně koná vždy v sobotu odpoledne, podle ročního období buď přímo v kapli v kostele, nebo na vedlejší faře.

Letošní, již třetí vycházka za poznáním církevních památek, měla velký ohlas a úspěch. Příjemným zakončením bylo také veselé posezení v místní útulné hospůdce Na Růžku. Počátkem prosince jste zváni k adventní prohlídce kláštera a kostela Panny Marie a sv. Václava v Louce. Také v příštím roce zamýšlí členové nadace, jejíž činnost je každoročně finančně podporována z rozpočtu města Znojma, v podobných akcích pokračovat. Vaše náměty a připomínky k programu jsou vítané.

Eva Jurmanová

Zázračná soška Bičovaného Spasitele z kostela v Dyji | foto Petr Lazárek

Sbírka potravin pro potřebné ve Znojmě

V sobotu **11. listopadu 2017** se uskuteční ve dvou vybraných prodejnách potravin ve městě Znojmě 5. ročník potravinové sbírky. Sběrka bude probíhat v obchodech KAUFAND (pouze ul. Dukelských Bojovníků) a PENNY (ul. Přímětická) od 08:00 do 20:00 hod. Vybrané potraviny poputují do určených služeb Oblastní charity Znojmo a na základě sociálního šetření pak potřebným osobám na Znojemsku. Hlavním cílem projektu je rozvinout diskuzi a iniciovat řešení problematiky nedostatku potravin na jedné straně a jejich plýtvání na straně druhé. Dalším důležitým cílem této sbírky je pomoci lidem, kteří trpí nedostatkem jídla a ocitli se v tíživé životní situaci. Takových lidí, bohužel, u nás v České republice

neustále přibývá. Jde o stav, kdy jednotlivec nebo rodina nemá dostatečné příjmy na to, aby byli schopni zajistit základní výdaje na živobytí (jídlo, oblečení, hygienické potřeby) a na bydlení. V minulém roce 2016 jsme díky Vám vybrali v Kauflandu 1 403 kg potravin a v Penny 284 kg.

Na svátek sv. Martina v sobotu 11. 11. 2017 tak zákazníci obchodních řetězců Kaufland a Penny ve Znojmě obdrží od dobrovolníků u vchodu informační letáček o potravinové sbírce s doporučením, které trvanlivé potraviny můžou pro potřeby pomoci lidem v nouzi nakupovat, např. těstoviny, konzervy všeho druhu, instantní polévky, potraviny pro děti apod. Po zaplacení předají za pokladnami tyto potraviny do

označených nákupních košíků pracovníkům Oblastní charity Znojmo.

Potraviny vydáváme osobám bez domova nebo pomohou v nelehké životní situaci rodinám s dětmi, maminkám v azylovém domě na Hradišti atd. Výdej potravin potřebným probíhá i prostřednictvím farností, které s námi úzce spolupracují. V loňském roce Oblastní charita Znojmo vydala více jak 2,6 tun potravin potřebným na Znojemsku. Díky Vám každý měsíc vydáme v průměru 50 osobám balíček s potravinami doplněné hygienou.

Přijďte 11. listopadu do Kauflandu a Penny darovat jídlo těm, kterým schází!!

*Mgr. Ludvík Mihola,
koordinátor potravinové sbírky*

Výuka náboženství očima vyučujících

V listopadovém a prosincovém čísle přineseme našim čtenářům velký seriál o výuce náboženství. Nápad na toto téma vzešel od samotných farníků, a proto jsme se ho s radostí ujali. Rozhodli jsme se oslovit tři skupiny respondentů – vyučující náboženství, což jsou kněží a katecheti, rodiče dětí i samotné děti či čerstvé absolventy výuky. Snažili jsme se získat názory z různých znojemských farností, odpovědi tedy zazní jak z farností sv. Mikuláše a sv. Kříže, tak i z Louky nebo z Přímětic. Zajímalo nás, jak se výuka náboženství v souvislosti s dobou a s jinými potřebami dětí proměňuje, jak výuku náboženství vnímají rodiče a jaký názor na ni mají samotné děti. V tomto čísle přinášíme odpovědi vyučujících, které zastupuje otec Marian Husek, otec Jindřich Čoupek a otec Marek Coufal a z katechetů paní Marcela Muzikářová a Alena Vodáková.

Otázky pro kněze

1. *Jak vás studium teologie připravilo na výuku náboženství?*
2. *Jak probíhá samotná výuka ve vašich hodinách a co by si podle vás měly děti z hodin náboženství odnést?*
3. *S jakými problémy se při výuce potýkáte a co vás naopak těší?*

Otázky pro katechetky

1. *Jak jste se dostala k výuce náboženství a jak dlouho náboženství učíte? Co je třeba absolvovat, aby člověk mohl náboženství vyučovat?*
2. *Jak probíhá samotná výuka ve vašich hodinách a co by si podle vás měly děti z hodin náboženství odnést?*
3. *S jakými problémy se při výuce potýkáte a co vás naopak těší?*

OTEC MARIAN HUSEK

1. Popravdě řečeno si po těch 25 letech od ukončení teologických studií ani moc nepamatuji, co nás tehdy na toto téma učili a jak se mi to dařilo uplatňovat. Něco z toho snad bylo, spíš bych ale řekl, že to bylo takové hození do vody a rychlé zjišťování, jak na to s pomocí materiálů, které pro nás byly k dispozici na katechetickém centru biskupství.

2. Výuka začíná i končí modlitbou a potom se snažím postupně jít podle témat, která mám na daný rok připravená. Někdy to jsou biblické postavy a příběhy, někdy postupně probírání desatera nebo Ježíšův příběh. Je pravda, že málo používám možnosti zápisů do sešitu, naopak se snažím využívat vhodných biblických videí s následným osobním dovysvětlením a diskuzí. Občas zaujmou i nějaké testy a vědomostní soutěže. Také reaguji na konkrétní aktuální liturgickou dobu a svátky. Odnést by si děti měly především kladný vztah k víře a k náboženství a poznání, že s farářem se dá normálně mluvit. A možná si mohou odnést sem tam i nějakou informaci.

3. Hlavním problémem je, když mám na náboženství děti, které z domu nemají žádný základ náboženství, prakticky žádné povědomí o víře a tyto děti ani jejich rodiče nevidím nikdy v kostele. Pak se ptám, proč vlastně tyto děti chodí do náboženství, když se dají velmi těžko zaujmout a narušují výuku pro ostatní, které by měly zájem. Nedomáhu zde nahradit to, co mají mít od rodičů a z domu. Ale je mi těchto dětí líto, jsou často z problematičtějších rodin. Také je problém, že dětí u nás není v náboženství mnoho, proto jsou v jedné skupině děti různého věku a úrovně. Těžko se pak pro ně hledají odpovídající témata a materiály.

A co mě těší? – Když jsou prázdniny a je volno. V tom jsem zajedno s dětmi. Ale jinak mě také těší, když se děti do náboženství těší, poslouchají se zájmem a reagují k věci.

MARCELA MUZIKÁŘOVÁ

1. Před lety jsme s manželem spolupracovali s Centrem pro rodinu v Brně na pořádání týdenních dovolených pro rodiny. Měli jsme na starosti celotýdenní programy pro celou rodinu, jak pro dospělé, tak pro děti. A to nás přimělo k tomu, že jsme začali uvažovat, jak takto sloužit přímo v naší farnosti. Cítili jsme, že když nás Bůh vedl ke službě jinde, tak přece je potřeba naše síly nabídnout i doma. Tam především. Vlastně

OTEC JINDŘICH ČOUPEK

1. Studoval jsem v Římě a tam jsme nějaké didaktické předměty moc neměli. Naštěstí jsem učil náboženství už šest let před tím, co jsem vstoupil do semináře, takže patřím k těm, které vyučila praxe.

2. Chtěl bych, aby výuka probíhala vesele. Snažím se předat nějaké vědomosti a praktické návyky, ale hlavním výstupem pro mě je to, že děti do náboženství chodí rády a že do budoucna budou mít na náboženství pěknou vzpomínku. Považuji taky za důležité rozvíjet mezi dětmi vztahy – aby byly kamarádi a jednou dokázaly svou víru prožívat společně.

3. Ne vždy se mi daří v hodině udržet kázeň. A těší mě to, že se s dětmi máme rádi a že s nimi mohou být.

OTEC MAREK COUFAL

1. Měli jsme nejenom teorii na fakultě, ale vyjížděli jsme i do terénu. Ve třetím ročníku jsme měli náslechy a ve čtvrtém jsme si zkusili učit samostatně. Obohacující pro mě bylo poznat rozdílné typy škol a s nimi i rozdílné vedení vyučování v hodinách náboženství.

2. Výuku začínám modlitbou zakomponovanou do jednoduché hry. V hodině se snažím předat základní vědomosti, uvést příběh a na závěr si zahrát společně hru. Pro děti je důležitá přívětivá atmosféra, aby se do hodin náboženství těšily a chodily tam rády. Chtěl bych, aby si děti odnesly, že Bůh je zde s námi, i když jej nevidíme. Pomáhá nám nejenom se v životě orientovat, ale i správně jej žít a dojít do nebeského domova.

3. Ve výuce se setkávám s nepozorností a neukázněností. Důležitější ovšem je, aby děti na hodiny náboženství chodily rády a těšily se na další setkání, kde si opět povíme něco o tom, jak dobrý je Bůh.

cestu nám Bůh ukazoval přes našeho syna Vaška. Tenkrát byl předškolák s velkým zájmem o všechno a díky své nemoci i s velkou touhou po setkávání s Bohem. Pro předškoláčky žádná výuka tenkrát ve farnosti nebyla, přesto se ho ujal ve farnosti tehdejší jáhen Karel Orlita a začal si Vaška brát do náboženství mezi děti na faru. Tam chodilo pár starších dětí, které nemohly chodit do náboženství ve škole. Tam jsem poprvé zažívala díky Vaškovi a otci Karlovi, jaké to je krásné dobrodružství a nádherna

předávat dětem pravdy víry a vztah k Bohu. Sama jsem jako dítě tuto zkušenost z výuky náboženství neměla, a tak to pro mne bylo neskutečně krásné poznávání. A s otcem Karlem obzvlášť. Dokázal se neuvěřitelným způsobem přiblížit dětem a nádhernou, poučnou a zároveň hravou formou vyučovat. Úplně mě to fascinovalo. Otec Karel se stal knězem, překulily se tenkrát prázdniny a já si začala klást otázku, jestli by nešlo ve farnosti u sv. Mikuláše zavést na faře náboženství úplně pro ty malé děti. Předškoláčky a prvňáčky. A tak jsem s tím nápadem přišla za otcem Jindřichem. Mělo to však jeden háček, já jsem to učit nechtěla, netroufala jsem si na to. Nikdy jsem to nedělala, sama jsem neměla ani svoji osobní zkušenost z náboženství jako dítě, a navíc jsem nebyla katecheta, neměla jsem katechetický kurz. A také mi vždy připadalo, že učit náboženství je posvátný úkol, a na to jsem se necítila. A tak jsem poprosila svoji biřmovací kmotřičku, která katechetkou byla a učila náboženství u sestřiček na Hradišti v klášteře, jestli by nemohla učit malé děti také u nás na faře. Otec Jindřich souhlasil, maminky těch nejmenších byly rády, a tak jsme začaly s výukou. Kmotřička učila a já zpovzdálí okukovala. Pro mne bylo hlavně důležité, že jsem mohla zprostředkovat svému synovi kontakt s jinými dětmi z farnosti a zároveň mu dopřát poznávání Boha. Jenže velmi záhy musela kmotřička z osobních důvodů u nás na faře přestat učit. A co teď? Přece to náboženství nerozpustíme? Děti se tam těšily. To jim přece nemůžeme teď udělat?

Nepomohlo mi se bránit, že já nemám zkušenosti, že nejsem katechetka, že to nebudu umět. Byla jsem vybavena Biblí, katechismem, katechetickými materiály a modlitbou a hlavně touhou v tom ty děti nenechat, a tak jsem začala učit. S pozhledáním otce Jindřicha. Zpočátku se srdcem v krku, chvějícími se koleny, trémou, kterou jsem nesměla před dětmi a jejich rodiči dát najevo a dodáváním odvahy od našeho Vaška, který samozřejmě také do náboženství chodil. Nikdy žádná hodina nebyla bez

ALENA VODÁKOVÁ

1. Po ukončení střední školy se mi naskytila příležitost absolvovat kurz pro katechety, který je potřeba k výuce náboženství. Od té doby se s jednou delší přestávkou věnuji dětem asi už sedmý rok.

2. Hodinka s dětmi probíhá spíš zábavnou formou, pomocí písniček, doplňovaček apod. Byla bych ráda, kdyby si děti z hodin odnesly třeba to, že když mluví s Bohem a o Bohu, tak to určitě není zbytečné a nuda.

3. Problém je zahrnout jen do jedné hodiny vše, co mám pro děti připravené.

modlitby, kterou jsem drmolila, když jsem do náboženství jela, s vírou, že mě v tom Bůh nenechá. A nenechal. Postupně jsem si doplnila vzdělání a vyučování náboženství se mi stalo láskou i závislostí, protože i když se už kolikrát těším na letní prázdniny, tak o to víc se už nemůžu dočkat, až zase náboženství v září začne. A nejvíc mám radost, že za ty roky stále děti do náboženství chodí a že nejenom přibýlo dětí v náboženství ve školách, ale i na faru chodí mnohem více dětí než tenkrát. Dnes to jsou celkem 4 skupiny dětí, které se v pátek na faře u sv. Mikuláše vyučují.

Učím od roku 1999 a stále více v hloubi duše vděčím Bohu, že mne k tomuto tak krásnému úkolu a poslání přivedl, i když jsem se tomu zpočátku doslova bránila. A co je potřeba absolvovat, aby člověk mohl náboženství vyučovat? Především naslouchat Bohu, co ode mne očekává. Pokud někde v hloubi srdce člověk cítí, že ho k této spolupráci Bůh zove, nebát se mu odevzdat a pustit se s láskou do toho. Nabídnout svoji pomoc ve farnosti a začít se sám vzdělávat, nejde jenom si říci budu učit, ale vědět co a jak učit. Základem je Bible a katechismus. Pak je třeba absolvovat katechetický kurz, kde člověk získá základy teologického a pedagogického vzdělání. A pak stačí spolupracovat s knězem ve své farnosti a mít udělenou kanonickou misi, tj. pověření biskupa k vyučování náboženství. A důležitá je touha se zcela takto dětem dávat naplno, protože děti jsou čistá stvoření a lehce prokouknou kdejakou faleš a neupřímnost.

2. Každá hodina je jedinečná. Záleží na tom, v jaké náladě děti jsou, jak jsou unavené, co ten den prožily a podle toho se snažím výuku přizpůsobit. I když mám připravený program a nějakou představu, co bych chtěla s dětmi zvládnout, vždy je pro mne důležitější vycházet z momentální situace a když se někdy více zastavíme nad nějakým tématem či problémem, je lepší ho s dětmi podle jejich potřeby probrat do hloubky, než za každou cenu splnit „plán“. Pro mne je důležitější, že jim někdo naslouchá a z hodin odejdou třeba i povzbuzeni, než za cenu splnění mé představy. Na začátku i na konci hodiny se vždy modlíme, někdy si i zazpíváme, pokud je čas, chodíme i do farní kaple, kde mám pocit, že mohou více zažít ztišení a blízkost Ježíše. V modlitbě je pomalu učím, jak se otevírat Bohu, vyslovit své touhy nahlas i před ostatními, zažívat modlitbu ve společenství. Prostě je

Výuka náboženství se nemusí odehrávat jen ve školních lavicích

přirozeně učím hovořit s Bohem. Velká radost je, když z nich na začátku školního roku cítím ostych a nejistotu a na konci školního roku vnímám, že s Bohem hovoří s důvěrou, jako s kamarádem, kterému mohou všechno říct.

Výuku většinou začínám tím, že se s dětmi vrátím k tématu, které jsme probrali minule, tím si ověřím, co si zapamatovaly a pak na to navazuji tématem, které chci s nimi nově probrat. I když v posledních letech mám více na starosti přípravu dětí k 1. svatému přijímání, snažím se mezi probíranými tématy vždy držet i liturgického roku, takže aktuálně zařazuji i témata, která mají prohloubit prožívání liturgického roku, aby si více uvědomovaly, v jakém čase jsme, co právě v církvi prožíváme. Ve výuce využívám více metod, kombinuji, podle toho, co vidím vhodné pro dané probírané téma. Hodně používám zážitkovou pedagogiku, pracuji s různým výkladovým materiálem, flanelogramem, šátky, využívám vyprávění či čtení z Bible, na které vždy navazuje nějaká dynamika pro zažití a prohloubení tématu, ať už je to rozhovor, nebo si příběh zahráme nebo něco k danému tématu tvoříme, děti stále aktivně zapojuji. Moc nepíšeme (učím většinou menší děti), když už chci, aby jim z hodin zůstalo něco zapsané, tak spíše využívám různé pracovní listy. Pro přípravu na 1. svaté přijímání pro ně mám vytvořené vlastní pracovní sešity, aby se nezatěžovaly psaním. Než psát, když každé dítě píše jinak rychle, raději čas s nimi využiji pro zapamatování nějak aktivně. Ráda s nimi pracuji v kruhu, kde jsme si blíže, činnosti i metody ráda střídám, aby hodiny byly kreativní a děti se nenudily. Za nejdůležitější považuji dětem naslouchat a vnímat jedinečnost každého z nich. A tím se naučit i individuálnímu přístupu, každý totiž potřebuje něco jiného. Vnímám jejich vyzrálost ve víře i podmínky, ve kterých žijí víru v rodinách. A v tom jim být oporou, neodsuzovat je, ale pomáhat jim v jejich růstu ve víře, povzbuzovat je, stavět na

tom, co již mají osvojené. Jejich víra je čistá a z hodin náboženství by si měly odnášet povzbuzení ve víře, prohloubení vztahu s Bohem, prohloubení toho, co už o Bohu ví, získání nějakého nového poznatku, učit se získané aplikovat do života a rozvíjet vědomí, že v každé situaci se mohou o Boha opřít. A také to, že nejsou ve víře samy, že mají kamarády, kteří také věří v Boha a mají s kým víru prožívat.

3. Problémy při výuce v zásadě žádné nevnímám. Snad jenom to, že za ty roky, co učím, se částečně vnímání dětí mění. Více je pohlcuje virtuální svět, téměř každý má „chytrý“ mobil, tablet, počítač, a to vede k individualismu. Kolikrát je vidím před hodinou, jak jsou spolu a přesto nejsou, protože se věnují svým mobilům. Ve výuce je pak třeba je více aktivně zaměstnávat, střídat činnosti, děti potřebují více vizuálních podnětů. Ovlivňuje to i výuka ve školách, kde se pracuje s interaktivními tabulemi a pomůckami. Dříve, když jsem se jich zeptala, co je baví, co dělaly např. o víkend, tak se předháněly, kde byly, co dělaly s rodiči či sourozenci, dnes často odpoví „pařil“ jsem na počítači.

A co mě těší? Čistota dětských srdcí, když zazijete úžas nad tím, jak svůj vztah k Bohu opravdově žijí, když vám dítě řekne, „měl jsem strach, ale pomodlil jsem se k Bo-

hu a ono to dopadlo dobře“, když vám na začátku školního roku dítě, které má jít k 1. svatému přijímání, připadá ještě zcela nezralé a ono do konce školního roku, než poprvé přijme Pána Ježíše, rozkvetne jako květinka a najednou máte pře očima malého křesťana, který dokáže upřímně vyznat svoji hříšnost a s naprostou vážností a úctou předstoupit před Pána Ježíše a přijmout ho v eucharistii, když dokáže upřímně v dopise pro Pána Ježíše, který před 1. svatým přijímáním s dětmi píšeme, napsat „Pane Ježíši, mám Tě moc rád, jen se trochu bojím, ale vím, že když si nebudu jistý, že mi pomůžeš, mám strach, že těch hříchů mám moc.... až to bude za mnou, tak za Tebou pošlu lásku a radost do nebe...“ V takových okamžicích prožívám vděčnost, že mohu být u toho, jak se Bůh dotýká dětských srdcí.

Výukou náboženství také pomáháme rodičům v předávání víry jejich dětem. V rodinách je totiž základ. Děti jsou naším zrcadlem a jak vidí prožívat vztah k Bohu své rodiče, tak stejným způsobem rozvíjejí i ony sami svůj vztah k Bohu. Takže spolupráce s rodiči je pro nás katechety velmi důležitá. Jak můžeme chtít po dítěti, aby rádo chodilo do kostela nebo ke svaté zpovědi, když např. doma vidí, že třeba tatínek do kostela jde jenom občas, ke zpovědi je-

nom, že se to musí a výjimečně. Naopak tam, kde se prožívá živý vztah k Bohu, kde zažívá, že rodiče se modlí, že mše svatá v neděli je na prvním místě a zpověď je osvobozující radostné setkání s Bohem, ze kterého rodiče často čerpají, tak se samo těší na tyto okamžiky a pro katechety je to veliké povzbuzení a má na čem stavět. Jsem vděčná všem rodičům, kteří krásným, přirozeným způsobem svědčí svým dětem o svém vztahu k Bohu, a když jsou rodiče třeba i sami ještě hledající, že nebrání svým dětem v jejich růstu ve vztahu k Bohu. Radost mám i z toho, že to, co jsme před lety ve farnosti společnými silami začali, se stále rozvíjí. Děti do náboženství chodí jak ve školách, tak i na faru, podařilo se rozvinout i programy pro děti během kázání při nedělních mších. Výlety a víkendovky, které se pro děti tenkrát dělaly, děti stmelily, takže když začaly dorůstat, vznikala společenství mladých a v současné době se ti, kteří byli ještě nedávno dětmi, sami aktivně zapojují ve farnostech, věnují se ministrantům, víkendovky už pořádají sami, mají mládežnické spolco, hrají a zpívají při mších a sami se věnují dalším malým dětem, pro které dělají různé programy a tábory. A za to vše vděčíme Bohu!

ptaly se Petra Bláhová a Věra Kosíková

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí věrní Luštitelé!

Jak už to tak na podzim bývá, vítr nám rozfoukal písmenka od slov, která mají právě s podzimem nějakou souvislost. Dokážete je poskládat zpět? Po vepsání slov do políček Vám vyjde jako taženka doplnění tohoto vtupu:

**Na Dušičky: „Nevíš, proč je před hřbitovem tolik (tajenka 1)?“
„No... tak asi s nima nemá kdo (tajenka 2).“**

ČÍSKVA

ČIŠYDUK

TISÍL

RAVONÍBIN

DAKR

NEJÍŘ

HERÁNBOK

TESVR

Vaši PaKLíci

VÝROČÍ

Před 95 roky (11. 11. 1922) se v Brně narodil **probošt Stanislav Krátký**, který v 80. a 90. letech 20. st. působil jako správce ve farnostech Hrádek, Valtrovice a Dyjákovice na Znojemsku. Na kněze byl vysvěcen v roce 1946 a následně působil jako kaplan v Žarošicích a Brně a od roku 1956 jako administrátor v Žerotičích. V letech 1958 až 1960 byl vězněm a následně pracoval jako jeřábník u Pozemních staveb Brno. Od roku 1968 mohl opět veřejně vykonávat kněžskou službu a 10 let působil jako farář v Kunštátě. Roku 1999 byl jmenován proboštem mikulovské kapituly. Otec Stanislav patřil k významným osobnostem skryté církve, v níž byl v roce 1968 tajně vysvěcen biskupem. Výrazně ovlivnil velké množství lidí včetně významných osobností. Zemřel 13. 11. 2010 a je pohřben v kanovnické hrobce na mikulovském hřbitově. RIP

28. listopadu oslaví 40. narozeniny znojemský rodák **R.D. Pavel Lazárek**. Teologii vy-

studoval na Palackého univerzitě v Olomouci a na Lateránské univerzitě v Římě. Jáhnem byl ustanoven v roce 2003 a jáhenskou praxi absolvoval při brněnské katedrále a ve Žďáru n. Sázavou. Kněžské svěcení přijal v roce 2005 a jako kaplan pak působil v Blansku. Od roku 2007 spravoval farnosti Olešnici na Moravě a Rovečné, později také farnost Černovice. 2016 byl ustanoven farářem v Bílovicích nad Svitavou a excurrento v Adamově. Téhož roku získal na univerzitě v Ružomberoku doktorát z katechetiky, kterou od roku 2017 vyučuje na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Před 50 roky (3.11.1967) zemřel dominikán **fr. Ildefons Alois Limburský**. Narodil se 31. 10. 1889 v Černíkách v Čechách. V roce 1912 byl přijat do noviciátu. Protože byl roku 1915 odveden na vojnu a vrátil se až v roce 1919, složil řeholní sliby až v roce 1920 v Olomouci. Jako bratr spolupracovník sloužil v kláštorech v Olomouci, Praze a ve Znojmě. Po přepadení znojemského kláštera komunisty byl v ro-

ce 1950 s dalšími bratry internován v Králíčkách a odsud odvezen do Charitního domova na Moravci. Byl výborným zpěvákem a oblíbeným katechetou. Mnohé si získal svojí milou a veselou povahou. Je pohřben v dominikánské hrobce na znojemském hřbitově. RIP

Stalo se – krátce

Obláčka u mnišek dominikánek

V sobotu 7. října na Pannu Marii Růžencovou naše postulanka Jana Kuběnová vstoupila při obřadu obláčky do období dvouletého noviciátu. Oblékla řeholní roucho s bílým závojem a přijala nové jméno - sestra Marie Jordána. Kéž ji Pán v čase jejího noviciátu na přímluvu bl. Jordána mocně žehná. *sestry dominikánky*

Senioři na návštěvě v bývalé Keramice

Dne 12. 10. 2017 navštívili senioři firmu Laufen cz, provozovnu ve Znojmě. Jedná se o bývalé Keramické závody Znojmo, ve kterých někteří ze seniorů dříve pracovali.

Závodem nás provádl pan Libor Žák. Nejprve všechny přivítal, sdělil nám, kam se po areálu podíváme, jaká výroba právě probíhá na jednotlivých pracovištích. Protože nás bylo celkem 24 a asi bychom se neslyšeli, rozdál nám sluchátka, vesty a šli jsme do provozu. Navštívili jsme sádrovnu, slévárenské prostory, glazovnu. Pro některé z nás byla zajímavá i tunelová pec.

Nově otevřené prostory jako montovna nábytku, vodovodních baterií a výroba

koupelnového nábytku byly zajímavým zpestřením prohlídky. Provozy se stále rozvíjí a je velmi dobře, že ve firmě nachází práci obyvatelé Znojma i celého okresu.

Chtěli bychom poděkovat vedení firmy a zvláště panu Žákovi za umožnění prohlídky a seznámení se s provozem této znojemské firmy. Někteří z nás si znovu připomněli část aktivního života, kdy se ještě v Keramických závodech vyráběla užitková keramika – talíře, hrnky, misky a další sortiment. Dnes je výroba zaměřena hlavně na zdravotní keramiku a je to práce pro muže. Ženy vzpomínaly, jak pracovaly v malírně, třídně, jaké byly dekory, jakým způsobem se zaváděla nová technika. Muži zase, jak se postupně měnil provoz a kolik přibýlo linek na zpracování zdravotní keramiky.

Děkujeme všem, kteří nám prohlídku umožnili. *R. Schnatingerová*

Nový sbormistr od Sv. Kříže se představuje

Jmenuji se Jiří Kudrna a pocházím z Křepic. Za pozitivní vztah k hudbě vděčím především svým rodičům. Otec mi byl už od dětství velkým vzorem coby chrámový varhaník. V naší rodině se hodně zpívalo, u mě však převládá zájem o varhany. Nejprve jsem začínal na klavír, a to pod vedením paní učitelky Ivannikové ve Znojemské Besedě, od 2. ročníku ve znojemské ZUŠ u paní uč. Višňovské. Během studií na Gymnáziu Dr. Karla Polesného jsem na ZUŠ pokračoval hrou na varhany pod vedením postupně tří pedagožek: Kristýny Dvořákové, Aleny Paulenkové a Lindy Gürtelschmidtové.

U pana ředitele Tomáše Pšeničky jsem rovněž absolvoval hru na kontrabas. V těchto letech jsem se postupně zdokonaloval jako chrámový varhaník ve své domovské farnosti v Běhařovicích, ale i u Sv. Kříže ve Znojmě. Mnozí farníci mě jistě ještě pamatují z ranních bohoslužeb ve všední den, které střídavě sloužili dominikáni P. Angelik, P. Efrém, P. Alvarez a P. Cyril.

Chrámová hudba se mi postupně stávala větší a větší zálibou. Velmi vděčím tehdejšímu běhařovickému faráři P. J. Gargošovi, který mě učil vnímat důstojnost a krásu liturgie, ale též důležitost její hudební složky, která by měla být vždy primárně určena k větší cti a chvále Boží. Podpořil mě též v rozhodnutí studovat chrámovou hudbu na vysoké škole. V následujících letech jsem tak získával odbornou kvalifikaci v oborech hudební výchova, hra na varhany a sbormistrovství chrámové hudby na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Od letošního akademického roku studuji duchovní hudbu na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

V dubnu 2017 jsem byl Jaruškou Ludvíkovou požádán o dočasné vedení chrámového sboru u Sv. Kříže, který jsem po letních prázdninách převzal a svoji premiéru absolvoval na Znojemském historickém vinobraní. Nyní již horlivě nacvičujeme vnoční repertoár a myslím, že je na co se těšit. Tato práce mi přináší kromě poznávání nových přátel a příjemných pracovních povinností také nové výzvy, jako je například spolupráce s orchestrálními tělesy a s tím spojená i náročnější organizace. Věřím však, že s Boží pomocí vše půjde dobře a sbor jednou Jarušce vrátím v dobré kondici.

Kalendář – listopad 2017

29.10. Ne	začíná zimní čas, hodiny se posunou o 1 hod. zpět poutní mše sv. ke cti sv. Wolfganga v 10 h v Hnanicích (v Konicích, Havraníkách ani v Šatově mše sv. nebude, všichni jsou zváni do Hnanic) mše sv. za zemřelé v obřadní síni na Znojenském hřbitově v 15 h
1.11. St	slavnost VŠECH SVATÝCH – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 16 h a v 18 h u Sv. Kříže, v Louce v 18 h, modlitby za zemřelé na konickém hřbitově v 16 h
2.11. Čt	PAMÁTKA ZEMŘELÝCH – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř. a v 18 h u Sv. Kříže, v Louce v 18 h modlitby za zemřelé v 17 h na louckém hřbitově, na šatovském hřbitově v 16 h, na havranickém hřbitově v 16.30 h
3.11. Pá	první pátek – adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže od 15 h, mše sv. v 17h
4.11. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 17 h, autobus ze Znojma v 16 h
5.11. Ne	biřmování v Olbramkoste ve 14 h – biskup Pavel
9.11. Čt	setkání seniorů KLAS – v 9 h. na faře u Sv. Kříže, téma: JEZUITSKÝ ŘÁD VE ZNOJMĚ – animátor M. Šoba
10.11. Pá	mše sv. pro děti v 17 h u sv. Kříže
11.11. So	mše sv. v kapli sv. Martina v 18 h (dolní část Svatováclavské kaple), požehnání vína a svatomartinský přípitek (u Sv. Kříže mše sv. nebude) Sbírka potravin pro potřebné v obchodech KAUFAND (pouze ul. Dukelských Bojovníků) a PENNY (ul. Přímětická) od 8 do 20 h (pořádá Charita Znojmo)
12.11. Ne	poutní mše sv. ke cti sv. Martina v Šatově v 10 h (v Konicích, Hnanicích ani Havraníkách mše sv. nebudou, všichni jsou zváni do Šatova)
17.11. Pá	svátek sv. Alžběty – mše sv. v 8 a v 17 h v kostele sv. Alžběty (u Sv. Jana Kř. a u Sv. Kříže mše sv. nebude) mše sv. za politické vězně v 10 h v louckém kostele (slouží novoříšský opat Marian R. Kosík OPraem)
18.11. So	oslava 20. výročí konání mše sv. v penzionu na Vančurově ulici v 9 h
19.11. Ne	měsíční modlitba v Popické kapli v 15 h
23.11. Čt	setkání seniorů KLAS – v 9 h na faře u Sv. Kříže, téma: ADVENT – přednášející P. Bublán
25.11. So	VEČER CHVAL v kostele sv. Jana Kř. v 19.30 h
1.12. Pá	první pátek – adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže od 15 h, mše sv. v 17h
2.12. So	děkovná bohoslužba u příležitosti 240 let trvání Brněnské diecése v Brně na Petrově v 10 h 1. ADVENTNÍ KONCERT V LOUCE v 17 h – Adventus Domini – Pěvecký sbor Santini z Telče měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 17 h, autobus ze Znojma v 16 h
3.12. Ne	1. adventní neděle – svěcení adventních věnců při mších sv. zahájení Znojenského Adventu na náměstí v 16.30 h

6.12. **sv. Mikuláše** – mše sv. v 8 a v 18 h u Sv. Mikuláše (u Sv. Jana Kř. a u Sv. Kříže mše sv. nebude)

9.12. **2. ADVENTNÍ KONCERT V LOUCE v 17h** – Varhanní koncert prof. Jana Hory

BIBLICKÉ HODINY na téma Knihy Job

o sudých nedělích (5.11., 19.11., 3.12., 17.12.) vždy v 17 h v sále dominikánského kláštera na Dolní České

RORÁTY

Roráty pro děti v kapli sester dominikánek každou adventní sobotu (9.12., 16.12., 23.12.) ráno v 7 h, začínají průvodem s lampičkami v křížové chodbě

V kostele sv. Václava v Louce v kapli sv. Norberta o adventu od pondělí do soboty vždy v 6.30 h.

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍCH POHLEDNIC V LOUCE

3. 12. 2017 – 7. 1. 2018 v kostele Nanebevzetí P. Marie a sv. Václava v Louce. Uvidíte betlémy slaměné, papírové, keramické, skleněné, dřevěné, perníkové, puzzlové, miniaturní, vyřezávané a další. Výstava bude přístupná v těchto dnech:

víkendy a svátky 14.00 – 16.30

24. 12. a 31. 12. 14.00 – 16.00

27. 12. až 29. 12. 14.00 – 16.30

Mimo pravidelnou otvírací dobu je prohlídka možná po dohodě s p. Antonínem Valenou (tel. 732 838 875). Kdo by měl zájem vystavovat betlémy, kontaktujte také p. Valenu.

SETKÁNÍ KATECHUMENŮ

každou neděli v 9 h v sále kláštera u Sv. Kříže a opakování následující čtvrtky v 17 h na faře u Sv. Mikuláše

SBOREČEK PRO DĚTI

Pravidelné zkoušky Sbořečku pro děti se budou konat každou neděli od 9.00 do 9.45 na faře u Sv. Kříže. Těšíme se na všechny malé zpěváky!

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Adorace** – každý čtvrtek od 20 do 21 h u Sv. Mikuláše | **Setkání katechumenů** každou neděli v 9 h v sále u Sv. Kříže, opakování ve čtvrtek v 17 h u Sv. Mikuláše | **Setkání dětiček a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce; každé úterý v 18 h v přímětické hřbitovní kapli | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 16.15 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Přímětických | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h) | **Zkoušky scholy** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici v přednáškovém sále (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: kněz 738 523 600, služba 723 816 468), **ve Staré nemocnici možnost návštěvy nedělní mše sv. u Sv. Alžběty** v 11 h po domluvě s doprovodem dobrovolnice p. Bauerové (tel. 737 802 498)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 9/2017 vyšlo 27/10/2017 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.